

Beslutningsforslag nr. B 12. Fremsat den 28. oktober 1981 af Wilhelm (VS) og Waldorff (VS)

Forslag til folketingsbeslutning

om offentlighed omkring retningslinierne for politiets arbejde

Folketinget opfordrer regeringen til at gøre retningslinierne for politiets arbejde, såle-

des som disse er udformet i rigspolicehens kundgørelser, tilgængelige for offentligheden.

Bemærkninger til forslaget

Det burde være en selvfølge i en retsstat, at retningslinierne for politiets arbejde er offentligt tilgængelige, og forslaget kan ses som et supplement til de for nyligt fremsatte lovforslag nr. L 32-35, som har det fælles sigte at styrke offentlighedens og pressens muligheder for at kontrollere politiets virksomhed.

Rigspolitichefens kundgørelser blev i april 1979 på venstresocialisternes foranledning fremlagt på folketingets bibliotek, men er stadig ikke almindeligt tilgængelige.

Så sent som under retsplejedebatten om efterforskningsmetoder ved førstebehandlingen af venstresocialisternes lovforslag nr. L 18-24 den 21. oktober 1981 oplevede vi, hvordan justitsministeren kunne jonglere med oplysninger om retningslinier, som pressen ikke havde nogen som helst mulighed for at kontrollere. Og så sent som den 27. oktober 1981 oplevede vi, hvordan væsentlige oplysninger om sikkerhedsbetingelser ved anvendelse af tåregas kun kom frem, fordi venstresocialisterne følte sig nødsaget til at citere disse betingelser i begrundelsen for et spørgsmål til justitsministeren.

Hemmelighedskræmmeriet omkring rigspolitichefens kundgørelser er uantageligt og efter forslagsstillernes mening desuden politisk og sikker-

hedsmæssigt umotiveret.

Efter at have haft – og benyttet – adgang til kundgørelserne i nogen tid er det vores vurdering, at de groft kan deles op i to grupper:

- 1) den talmæssigt altovervejende del, hvor retningslinierne er ganske rimelige og gennemtænkte, og hvor det derfor forekommer direkte egnet til at skabe unødigt mistillid, at de ikke er offentlige, og
- 2) en meget lille del, hvor offentliggørelse nok ville give anledning til politisk uro i større eller mindre omfang, men hvor indholdet da også er så politisk og retssikkerhedsmæssigt centralt, at hemmelighedskræmmeriet er fuldkommen uantageligt (f.eks. kundgørelserne om registrering i politiets registre, kundgørelserne om betingelserne for militær bistand til politiet m.fl.).

For begge grupper må konklusionen blive, at kundgørelserne selvfølgelig bør være offentligt tilgængelige.

Vi skal understrege, at forslaget alene dækker kundgørelser, som indeholder retningslinier for politiets arbejde. Skulle man fortsat ønske hemmelighedskræmmeri om de kundgørelser, der vedrører andre spørgsmål, anser vi ikke det for nogen alvorlig sag.